

KERBER BALÁZS

Könnyű

Fordulok át a téren,
lábam hajlik, kabátom
szélben, lépésem könnyű,
elvétem, a padok fölszállnak,
légben kavarog a szálla,
dőlk deszkának, erezete
pattan, az ég sötét és
kékülőben, rohanok át
a parkon, oldalt halványuló,
sárga autók, késő délután
álmosága, az irányokat
sem érzem, mindenütt
fehér sodrás, évek óta
kristályos ablaktáblák
felettem, jeges szél jár
le s föl a torkomban,
aki szembe jön, elmosódik,
arca megnyúlik, teste
szalag röptében.

Át a Dunán

Megjött, egy órát vagyunk
együtt, és megint a sínekre tűz
a déli nap. Hűlőben este venném
le ruhám, tárul elém ugyanaz
a tér, semmi sem ennyire biztos
már, alkonyat. Még jó, hogy buszra
szállok, végig a fehér hídon robog
velem, lámpák alatt velem szállnak

a padlók csomói, egy ajtó, amin
folyton benyitok. Át a hideg Dunán
nézem a házakat.

Bowling

E-mailek helyett mostantól
bowling-golyókat küldök,
elég volt a részletes válaszokból.
Elég volt a kommunikáció
riasztó csápjából, szavakat
teleszkóppal nézni, kiszámítani
a röppályájukat. Légy gömbölyű,
és bírj a jelentésnélküliség
jelentésével, az előretörő
golyó hibátlan száguldása legyél.
Megoldás nélkül is győzelmet
aratsz. Célba érésed egy rémálom
felszakadása, párnát igazítasz,
és nyugodtan visszaalszol.